

Nem számít, ki vagy

Írta: Linda Davies
Igaz történet alapján

„Ó, ne! – gondolta Andi. – Mi lesz így, hogy nem vagyok a családomhoz peccételve?”

„Isten gyermeke vagy, Ő küldött a földre” (Gyermekek énekeskönyve, 2.).

Pont jó” – gondolta Andi, amikor gyorsan a tükörbe pillantott. A kedvenc piros ruháját vette fel. Mindig a lehető legcsinosabb szeretett lenni vasárnap. Leszaladt reggelizni.

Éppen bekapta az utolsó falat pirítóst, amikor Reederék dudáltak a felhajtóról. „Szia, anya! Szia, apa!” – mondta Andi, majd kifelé tartva megpuszilta őket.

Bár anyja és apa nem voltak egyháztagok, biztatták Andit, hogy menjen az egyházba minden héten. A Reeder család vitte el szinte minden vasárnap, mióta megkeresztelkedett és confirmálták. Andinak nagyon tetszett, hogy mindig szívesen fogadták és szerették őt.

Az úrvacsorai gyűlés után az Elemi következett. Andi nagyon szerette

Long testvér és Long nőtestvér Bátrak osztályát. Kedvesek voltak, és a tanítás mindig szuper volt.

„Ma a templomokról fogunk beszélgetni – mondta Long nőtestvér. – Mít tudunk a templomokról?”

Andi már tudta az egyik választ: „Templomi kereszteléseket végezhethetünk.” Nagyon izgatott volt, mert a fiatal nők az egyházközségben minden évben elmentek a templomba, hogy kereszteléseket végezzenek. Hamarosan pedig már Andi is mehet.

„Remek, Andi. Mít tudunk még?”

„Össze is lehet házasodni a templomban” – mondta Allison, Andi barátnője.

„Nagyon jó – felelte Long nőtestvér. – Van még bármi más?”

„A családok örökké együtt lehetnek, ha a templomban

összepeccélik őket” – tette hozzá Allison.

„De nem az enyém – gondolta Andi. – Anyát és apát nem peccélték össze a templomban.” Arca hirtelen felforrósodott, szeme pedig megtelt könnyel.

„Jól vagy, Andi?” – kérdezte Long nőtestvér.

„Igen” – szipogta Andi, könnyeivel küszködve. De érezte, hogy a szíve az óra további részében végig hevesen vert.

Amikor véget ért az óra, Long

nőtestvér Andi mellé ült és átkarolta. „Mi a baj?” – kérdezte.

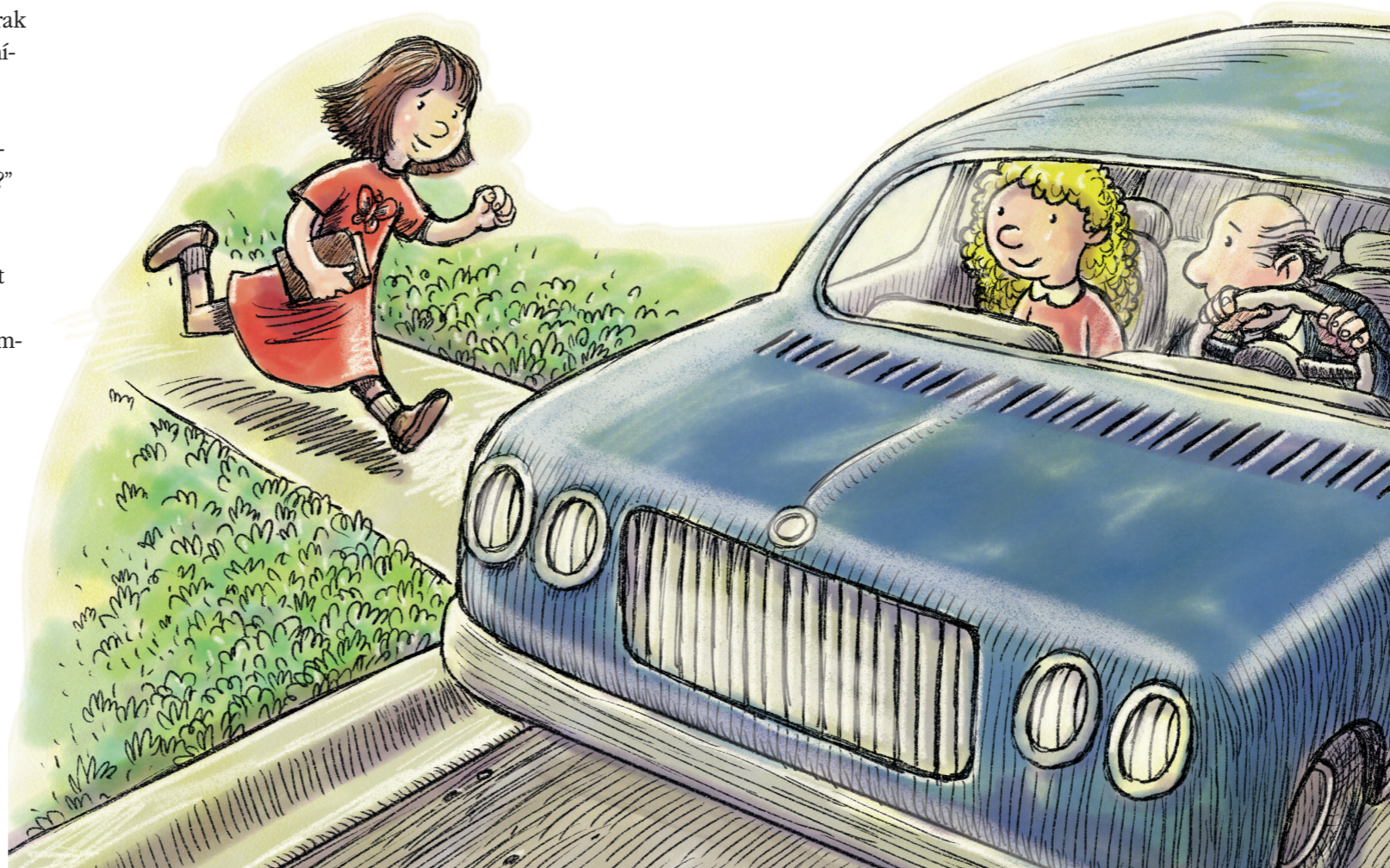
„Én nem leszek örökké anyukámmal és apukámmal – mondta Andi. – Hiszen nem a templomban kötöttek házasságot. Kihez tartozom majd, miután meghalok? Mennyei Atyánk attól még szeret engem, hogy a szüleim nem egyháztagok?”

Long nőtestvér egyenesen Andi szemébe nézett. „Nem számít, ki vagy, és nem számít, hogy a családot volt-e a templomban vagy sem, te attól még Mennyei Atyánk

családjához tartozol. Te közel maradhatsz Őhöz, és példa lehetsz másoknak. Ő mindig szeretni, irányítani és védelmezni fog téged, bármi áron. Szeretne megáldani téged és a családot is. Te Isten gyermeke vagy, Andi.”

Ebben a pillanatban nagyot dobant Andi szíve, majd a heves zakatolás abbamaradt. A helyét pedig egy meleg érzés töltötte be. Tudta, hogy amit a tanítója elmondott, az igaz. ■

A szerző az Amerikai Egyesült Államokban, Utahban él.

MIT TEHETSZ TE?

Mit tehetsz, ha valamelyik szülőd vagy családtagod nem szeretne az egyházhoz tartozni?

- Ne feledd, hogy szabadon választhatnak, és hogy Mennyei Atyánk szereti őket.
- Éreztesd velük, hogy szereted őket.
- Legyél jó példa nekik azzal, hogy az evangélium szerint élsz.
- Emlékezz minden jóra velük kapcsolatban.
- Imádkozz, hogy Mennyei Atyánk segítsen nekik érezni az Ő szeretetét, és vezesse el őket az egyházhoz.